

1989, 10. dubna – Sdělení VONS č. 985 „Eva Vidlařová zproštěna viny“ o rozsudku Městského soudu v Brně zprošťujícím Evu Vidlařovou obžaloby z pokusu o trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí.

Městský soud v Brně, jehož senátu předsedal JUDr. Ivo Kouřil, zprostil v hlavním líčení dne 5. 4. 1989 ing. Evu Vidlařovou obžaloby, která ji vinila ze spáchání pokusu o trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí (§ 8/1 k § 171/1a tr. z.). Eva Vidlařová, členka Výboru na obranu Petra Cibulky, se ho měla dopustit zasahováním do vyšetřování ve věci Petra Cibulky, který je od října 1988 ve vazbě v Brně-Bohunicích a je stíhán pro pobuřování a hospodářské trestné činy za rozšiřování hudebních nahrávek a nezávislé literatury. (K trestní věci E. Vidlařové viz naše sdělení č. 871, 919, 956, 962 a 967.)¹ Soudu byl předložen dopis, jímž jsou varováni potenciální svědci v trestní věci proti Petru Cibulkovi a v němž je upozorňováno na to, že poštovní zásilky adresované jemu i jeho matce jsou úředně zadržovány. Znalecky bylo prokázáno, že tento dopis byl skutečně napsán na psacím stroji Divadla na provázku, kde Eva Vidlařová pracuje jako inspicientka. Nepodařilo se prokázat, že by jej napsala právě Eva Vidlařová, E. Vidlařová se k obvinění ani k obžalobě nevyjádřila, nepotvrdila tedy, že by dopis psala. Před soudem pouze uvedla, že je souzena pro své politické postoje.

Prokurátorka se proti zproštění viny pro nedostatek důkazů odvolala. Rozhodnutí o věcech odňatých při domovních prohlídkách u Evy Vidlařové a dalšího člena Výboru na obranu Petra Cibulky, Jana Šabaty, si soud vyhradil k samostatnému projednání. Hlavní líčení sledovalo asi 30 přátel obžalované, kteří byli bez problémů vpuštěni do soudní síně.²

Informace o Chartě 77, r. 12, 1989, č. 8, s. 12.

POZNÁMKY

- ¹ Dokumenty č. 875, 923, 960, 966 a 971. Dále viz sdělení VONS č. 879, 1000 a 1094, dokumenty č. 883, 1004, a 1098.
- ² O jednání soudu přineslo krátkou zprávu Rudé právo 6. 4. 1989 v článku nazvaném „Vyneseny rozsudky“. jk: Vyneseny rozsudky, *Rudé právo*, 6. 4. 1989, s. 2.